

Colmschate, 30 april 2025

Geachte heer Dekker,

Recent werden u en ik door de media opleiding van het ROC Rijn IJssel te Arnhem geconsulteerd en werd een gelegenheid geboden om zowel u als mijzelf te interviewen over de vlieg-ramp in de Bijlmermeer op 4 oktober 1992. Het interview zou plaatsvinden op 14 april 2025 in Arnhem.

In de afgelopen jaren was al door een aantal journalisten uit binnen- en buitenland, die u zelf ook kent, waaronder de journalist Benjamin Denes van het Duitse Podcastprogramma Flugforensik, op een faire en open ontmoeting aangestuurd, want het laten voortbestaan van onduidelijkheden over de ramp heeft voor de slachtoffers en nabestaanden van de vlieg-ramp in de Bijlmermeer geen positief effect op hun welbevinden.

Voor mijzelf, toen dat ter sprake kwam in het interview, is het aanbieden van koffie aan iemand die met mij van mening verschilt, gezien de problematiek van de vermeende onduidelijkheden met betrekking tot het onderzoek over de ramp, geen kwestie van animo, maar een kwestie van principe teneinde duidelijkheid te verschaffen. U heeft zelf de wens uitgesproken dat een gepensioneerd ambtenaar zich zou melden.

We mogen verschillende meningen hebben, en we mogen daarover in het openbaar over praten, we mogen daarover publiceren, en ik kan dat als gepensioneerd luchtvaart expert alleen doen binnen bepaalde ethische en morele grenzen die ik mezelf opleg, die in mijn vakgebied golden en gelden, en waarin ik geloof.

Er zijn ook grenzen van anderen die ikzelf moet respecteren, zoals bijvoorbeeld de bronbescherming van journalisten.

Ik vind dat uit mijn website, en het artikel dat door het Historisch Nieuwsblad in september 2024 is gepubliceerd, zorgvuldigheid blijkt. Ook met betrekking tot het gevolgde journalistieke proces dat leidde tot de publicatie van het HN in september 2024. Maar, ik ben me er bewust van dat ik ook een 'harde', mogelijk voor u zeer onaangename kant laat zien, met kritiek die onderbouwd is.

In het interview op 14 april heeft u mijns inziens niet duidelijk gemaakt op grond van welke aspecten u mij ondeskundig en zelfs een leugenaar vindt, die – geciteerd – 'leugen op leugen stapelt'. Uw opmerkingen komen als losse flodders en als beschuldigingen over.

Persoonlijk heb ik geen last van de gedane aantijgingen of valse insinuaties, maar de opgeroepen vraag na het interview is voor de leerlingen van het ROC en mogelijk de Bijlmerbewoners die een YouTube-interview zien, wel confronterend. En die vraag is, of een in een parlementaire enquête gehoorde onderzoeker in het team van de vooronderzoeker van de

Raad voor de Luchtvaart iemand is die gefraudeerd heeft, zoals in de kerstbijlagen van het Noord-Hollands dagblad en diverse andere landelijke dagbladen in 2022 werd gepubliceerd.

Een dergelijke opstelling zonder een faire discussie brengt ons niet verder, lost geen enkel probleem op, maar een faire discussie, zou dat wel kunnen doen. En nu juist die kans heeft u na een schriftelijke uitnodiging voorbij laten gaan. Dan houdt het ook voor mij op.

Ik wijs er nadrukkelijk op dat smaad en laster worden beschouwd als inbreuken op iemands persoonlijke integriteit, die vallen onder de categorie misdrijven tegen de eer en goede naam.

Ik vind dat uw uitspraken te ver gaan voor iemand die onder ede in een parlementaire enquête is verhoord en die nooit in zijn leven integriteitsproblemen heeft gehad, of die ooit ondeskundigheid verweten is.

Ik heb de Vereniging van Onderzoeks Journalisten (VVOJ) recent om bemiddeling gevraagd, om de zaken niet verder publiekelijk te laten escaleren.

Ik behoud mij elk recht voor.

Ik ervaar geen enkele belemmering om nog met u verder te praten en om u alle duidelijkheid met betrekking tot het ongevalonderzoek van El Al vlucht 1862 te verstrekken, mits u zich voor uw uitspraken passend verontschuldigt. Ik deel het standpunt dat de media en het publiek recht heeft op alle informatie met betrekking tot het ICAO Annex 13 onderzoek die kan worden vrijgegeven, voor zover niet (terecht) beperkt door nationale wetgeving en internationale verdragen.

Tenslotte ben ik van mening dat ook onderzoeksjournalisten zelf een grotere openheid zouden moeten betrachten omtrent hun eigen onderzoeken en eigen dossiers, want een gebrek aan openheid omtrent de eigen dossiers roept vele vragen op, die met louter beschuldigingen en losse flodders in het publieke domein niet op te lossen zijn.

Met vriendelijke groet,

Henk Pruis